

Justitsministeren (Mellermann): Seg vil blot sige med Hensyn til en Bemærkning af den ærede næstsidste Tale, at der maa lægges Mærke til, at efter Udvalgets Endringsforslag, skal jo Begyndelsen af § 1 læses saaledes: „Paa enhver ny til Beboelse for Mennesker eller Opholdssted for Dyr bestemt Bygning, der tækkes med Straa o. s. v. skal, hvor Udgangsdørene ikke ere anbragte i en Spidsgavl o. s. v.“ Seg antager det Ord „Udgangsdøres“ Betydning vil være temmelig klar, naar man tænker sig Lovforslaget affattet, saaledes som det nu nok bliver; det siger da: Enhver til Udgang for disse Mennesker eller Dyr bestemt Dør.

Ordføreren (Plesner): Med Hensyn til det af 15 Medlemmer stillede Endringsforslag, kan jeg udtale, at det forekommer mig ikke paa nogen Maade at kunne antages. Det forandrer jo for en stor Del Menneskers Vedkommende de Regler, som § 1 giver. Hvis der i dette Endringsforslag kun var Tale om, at Reglen i § 1 kun skulde komme til Anvendelse paa Menneskeboliger og ikke paa Stalde, vilde jeg snarere have tænkt mig Muligheden af at kunne gaa ind paa det, men da der ingen Undtagelse er gjort — det gjælder altsaa baade Døre paa Menneskeboliger og Staldlænger — forekommer det mig, at det vilde være i høj Grad beklageligt, om dette Endringsforslag blev vedtaget. Man vilde derved efter min Opfattelse, idet jeg nemlig har den Overbevisning, at de Foranstaltninger, der ved § 1 ere truffene, ere heldige til at fiktte baade Mennesker og Dyr, komme til at udsætte en hel Mængde Mennesker i de mindre Boliger for at komme til at brænde inde, og jeg er overbevist om, at det vilde de ærede Forslagsstillere lige saa nødig som nogen af os Andre. Seg vilde derfor meget have ønsket, at dette Forslag var blevet taget tilbage, saa at vi kunde være blevne fri for at stemme over det. Seg haaber jo nok, at det vil blive forkastet, men jeg vilde som sagt helst have havt, at det var blevet taget tilbage, saa vi kunde have undgaaet en Afstemning derover. Men jeg vil lægge Thinget paa Sinde, at vi lige saa godt maa se at redde de Mennesker, som bo i disse Bygninger som Andre, hvis vi overhovedet ved de i § 1 vedtagne Bestemmelser kunne redde nogen. Seg vil sluttelig som Ordfører tillade mig igen at anbefale Lovforslaget med Udvalgsflertallets og Justitsministerens Endringer, men derimod tilraade, at man ikke vedtager dette lille Endringsforslag af 15 Medlemmer til § 1.

Bjørnraf: Seg vil som Medforslagsstiller til det Endringsforslag, der nu har været en hel Del omtalt, sige, at der ved det ikke dreier sig om, hvor mange eller hvor faa man vil give Lov til at indebrænde eller noget Saadant. Der er talt saa meget om Humanitetshensyn, som man vilde tage. Vi ere nu gaaede ud fra, at det, der er foreslaaet, ikke giver nogen absolut Sikkerhed for de vedkommende Husbeboere mod at blive indebrændt — Staaltraad giver det ikke, Jerngittere give det ikke. Spidsgavle give det ikke, saa det er altsaa ikke nogen absolut Sikkerhed til Stede — men saa kunde der dog ogsaa her være et Humanitetshensyn at tage i den Retning, at man sagde: I en lille Husstand, eller hvor der er meget faa Kreaturer, saaledes som Tilfældet er med de Bygninger, som her er Tale om, der vil Redningen af de vedkommende Personer eller Kreaturer kunne ske saa hurtigt, at der sikkert ingen Grund er til at paabyrde Gierne saa betydelige Udgifter. Det er dog ogsaa et Humanitetshensyn, man maa kunne tage overfor den Slags Folk, som netop have saa ondt ved at udrede Alt, hvad der hedder Udgifter, at man siger: Hvis disse Foranstaltninger ikke give absolut Sikkerhed for, at de ikke indebrænde, og altsaa ikke ere absolut nødvendige, saa vilde vi ikke paabyrde disse mindst velstillede Folk en Udgift. Det er hele det Hensyn, der er taget. Mener man altsaa, at det er saa absolut nødvendigt, at det skal være saaledes i det mindste Hus, naa, saa stemmer man imod Endringsforslaget, og mener man som vi Andre, at det godt kan undlades der, saa stemmer man for det. Seg mener altsaa, at man her ikke behøver at tale om Humanitet og Interessjer for, at de, der bo i smaa Huse ikke skulle indebrænde. Her er kun Tale, om man kan forudsætte, at Beboerne af disse smaa Huse, som ligge lidet udsatte for Ild udefra, kunne være fritagne for en Udgift, som naturligvis altid falder dem trykkende, selv om man siger, at den kun vil udgjøre nogle faa Kroner, og som ikke vil staa i Forhold til den Nytte, Foranstaltningen giver. Seg tror altsaa ikke, man behøver at kalde ret store Magter frem for eller imod denne Sag. Seg tror, at det er et rent praktisk Spørgsmaal, som af os Forslagsstillere er stillet til Thinget. Finder Thinget ikke, at der kunde være Anledning til at fritage disse Smaaafolk for en Udgift, som de muligvis ikke have nogen videre Nytte af?

Berg: Seg glædede mig over at høre den høitærede Ministers Forklaring af de første fire Ord i § 1, sammenholdte med